

Stk. 5. Udgør Reserve- og Administrationsfonden ved et Regnskabsaars Afslutning ikke 5 pCt. af de tilbageværende Laans oprindelige Hovedstol, eller anser Tilsynsraadet det i øvrigt for betænkeligt, at Fonden formindskes, finder der ikke Udbetaling af Andele eller Bonusudlodning Sted, men naar Forholdene tillader det, og senest ved Afdelingens endelige Afvikling erholder Medlemmer, der i det paagældende Regnskabsaar har indfriet deres Laan ad ordinær Vej, den i sin Tid beregnede Anpart af Andelen udbetalt, medens Resten anvendes til Ydelse af Bonus til Kasseobligationsejerne.

Stk. 6. I Forbindelse med Overførelse af Laan til nye Afdelinger, aabnede i Henhold til Bestemmelsen i § 8, kan der under Forudsætning af, at Reserve- og Administrationsfonden ikke derved nedbringes under 5 pCt. af de i Afdelingen tilbageværende Laans oprindelige Hovedstol, til den nye Afdelings Reserve- og Administrationsfond overføres saa stor en Del af Medlemmets Anpart i Reservefondsandelen, som svarer til Indskuddet i den nye Afdeling. Med det overskydende Beløb forholdes efter Reglerne i Stk. 2—5.

Stk. 7. De til Udbetaling forfaldne Bonusbeløb og Reservefondsandele, der ikke hæves inden 3 Aar efter Forfaldsdagen, tilfalder Generalreservefonden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Gennemførelsen af Lov Nr. 358 af 8. December 1933 om Ændring i Administrationen af Jydsk Landhypotekforening havde man i første Række en Konsolidering af Foreningen for Øje, og Muligheden for, at Foreningens Forhold skulde bedre sig saaledes, at det vilde kunne lade sig gøre at lade Reserve- og Administrationsfondens Midler komme Medlemmerne og Kasseobligationsejerne til Gode gennem Nedskrivning af Restgælden og Udlodning af Bonus, ansaa man ikke for nærliggende.

Udviklingen har imidlertid hidtil medført et gunstigt Forløb af Likvidationen saaledes, at Indenrigsministeriet under 8. Juli 1941 kunde meddele Samtykke til, at der pr. 1. Februar 1942 udbetaltes en Bonus til Kasseobligationsejerne paa 5 pCt. af Obligationernes Paalydende samt foretoges en ekstraordinær Afskrivning paa Debitorernes Restgæld, og det er under disse Omstændigheder forekommet Foreningens Ledelse ønskeligt, at de Regler, hvorefter Reserve- og Administrationsfondenes Beholdninger skal kunne tilflyde Medlemmerne og Kasseobligationsejerne, ændres noget. I denne Forbindelse har Foreningens Tilsynsraad bl. a. henledt Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa, at Foreningen, der siden Rekonstruktionen har forskaffet sig det fornødne Kasseobligationsmateriale til

Annulation gennem Opkøb, nu da Kurserne paa 5 pCt. Obligationer af de paagældende Afdelinger ligger over Pari, vil være henvist til første Gang pr. 11. Juni Termin 1942 at gaa over til at anvende Udtrækning, og Tilsynsraadet har henstillet, at der i denne Anledning søges tilvejebragt en Ordning, saaledes at de Kasseobligationsejere, hvis Obligationer udtrækkes, ikke afskæres fra at nyde godt af en eventuel fremtidig Bonusudlodning, idet Tilsynsraadet har peget paa, at de Kasseobligationsejere, der undgaar Udtrækning, i modsat Fald vil blive begunstiget i betydelig Grad.

Da Indenrigsministeriet maa finde, at gode Grunde taler for at imødekomme de saaledes fremsatte Ønsker, har man udarbejdet foranstaaende Lovforslag, hvorefter Bestemmelsen i § 6 i Loven af 1933 omredigeres.

I Stk. 1 og 2 i den foreslaaede nye § 6 fremhæves den Hovedregel, som allerede nu maa antages at være gældende, at af Reserve- og Administrationsfonden betragtes 5 pCt. af Laanenes oprindelige Hovedstol som tilhørende Laantagerne, medens Resten tilkommer Medlemmerne og Kasseobligationsejerne i lige Forhold. Da Fordelingen af Afdelingernes Midler mellem Debitorer og Kasseobligationsejere saaledes ikke paavirkes af den foreslaaede Ordning, har man